

Hakija Bičević, dipl.inž.agr.

Nakon duže bolesti, dana 07.09.2001. godine preminuo je u Sarajevu naš dragi i uvaženi kolega Bičević Hakija diplomirani inženjer agronomije. Njegovom smrću izgubili smo divnog čovjeka i iskrenog prijatelja.

Rođen je 25.11.1928. godine u Ustikolini kod Foče gdje je živio kratko vrijeme. Zajedno sa svojom porodicom preselio se u Sarajevo u njegovim dječaćkim danima. Svoje obrazovanje i školovanje obavio je u Sarajevu, gdje je nakon završene osnovne i srednje škole diplomirao na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu.

Nakon diplomiranja zaposlio se u Republičkoj geodetskoj upravi na poslovima katastarskog klasiranja i bonitiranja zemljišta. Formiranjem Geodetskog zavoda, januara 1962. godine, prelazi na rad u Zavod. Ispoljivši zapažene stručne sposobnosti, nakon par godina iskusni stručnjak ponovo dolazi u Republičku geodetsku upravu, gdje je ostao cio svoj radni vijek, radeći kao inspektor za gore navedene poslove. Izvršavanju poslova i zadataka pristupao je savjesno i odgovorno, bio je stručan, tačan ekspeditivan i disciplinovan. Svoje veliko iskustvo nesebično je prenosio na mlađe kolege, radi čega je bio posebno cijenjen. Vrlo često davao je korisne ideje i prijedloge za unapređenje i poboljšanje poslova na kojima je radio.

Hakija je bio ne samo dobar radnik, nego je bio i divan čovjek i prijatelj. Bio je omiljen i cijenjen i kod starih i kod mladih, na poslu i van posla, ukratko svugdje gdje je boravio. Druženje sa njim bilo je pravo uživanje, jer druželjubivost koju je posjedovao rijetko se susreće.

Za svoju porodicu bio je nježan i brižan. Karakteristično je za njega da se volio šaliti, neki put na svoj račun, ali onaj koji ga dobro poznaje potvrđuje da se ponosio svojom porodicom. Gajio je i osjećao veliku ljubav i poštovanje prema svojoj supruzi Seki i dvjema izuzetno odgojenim kćerima, Nadiji i Lamiji. Njegova humanost i osjećajnost za nevolje drugih ispoljava se i u odluci da usvoji jedno siroto napušteno dijete. Za njegovu Amelu, usvojeno dijete, gajio je iste osjećaje kao i prema svojim kćerkama. Vodio je brigu i o njenom odgoju i školovanju nikada ne praveći razliku među njima.

Njegovu veličinu kao čovjeka nisu mogle poremetiti ni ratne prilike. Stoički je podnosio svoje nevolje kada je istjeran iz vlastitog doma i znao je razlikovati dobro od zla, i čovjeka od nečovjeka.

U ime njegovih kolega i prijatelja, još jednom velika mu hvala.

Sulejman Hadžiahmetović